

திருச்சிலுவை வரலாறு

கத்தோலிக்க திருச்சபை வருடத்தின் புரட்டாதி பதி னோந்திக்கித் தினத்தில் திருச்சிலுவை உயர்த்தப்பட்ட திருநாளைக் கொண்டாடுகின்றது.

கிறீஸ்துநாதர் கல்வாரி மலைக்குன்றிலே மரணமடைந்துபின் மரித்த சடலத்தைச் சிலுவையினின்று இறக்கி அடக்கம் செய்யப்பட்ட பின்பு அந்தச் சிலுவைமரம் எந்தநிலை அடைந்தது? எந்தக்கதி அடைந்தது என்பது யாருக்கும் புரியவில்லை. அந்தச் சிலுவை மரத்தைப் பற்றி எவருமே அக்கறை எடுக்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்படவில்லை.

“இந்தத் தேவாலயத்தை இடித்துத் தரைமட்டமாக குங்கள்; மூன்று நாளையில் இதைநான் உயர்த்துவேன்” என்ற உரையினைக் கிறீஸ்துநாதர் செயலாக்கி வெற்றியாக்கி உயிர்த்த சம்பவத்தின் பின்பு சிலுவை மரத்தின் மதிப்பு தெளிவடைந்தது. காலப் போக்கில் கத்தோலிக்க மதத்தில் சிலுவைமரம் ஒரு தனித்துவம் பெற்றது. சுருங்கக்கூறின் “சிலுவையின்றை இரட்சனிய மில்லை” எனத்திருவாய் மலர்ந்த யேசு மின்டும் கூறுகின்றார்: “யாராகிலும் எனக்குப் பாத்திரங்கில் தன்கிலுவையைத் தூக்கிக் கொண்டு என்பிறகே வரக்கடவான்” என்பதாகும்.

அன்பு-துன்பம் இவற்றின் அரியாசனம் சிலுவை. நாளைடைவில் யேசுக்கிறீஸ்துநாதர் அறையுண்டு மரித்த சிலுவை மரம் பலகாலம் தேடுதலுக்குட்பட்டது. இறுதியாக நாலாம் நூற்றுண்டில் தேடுதலுக்குரிய சிலுவைமரம் கண்டிடிக்கப்பட்டது. மேலும் கிறீஸ்தவ உலகிற்கு ஒரு மறுமலர்க்கியை ஏற்படுத்தியது. எனவே திருச்சிலுவை உயர்த்தப்பட்டதினம் ஒரு வரலாற்றுங்கம் சியினை எமக்கு நினைவுறுத்துகின்றது.

அதாவது 614-ம் வருடம் பெஜ்ஜியதேசத்தின் அரசன் முப்பெரும்படையைத் திரட்டி மொசப்பத்தோமியா தேசம் சென்று அநாட்டை ஜெயித்து எண்ணிடற்கரிய கிறீஸ்தவர்களையும் குருக்கள் கண்ணியரையும் வதைத்துக்கொலைசெய்து சுமார் ஒரு இலட்சம் கிறீஸ்தவர்களையும் கிறைப்படுத்தி யூதருக்கு விற்றுன். அத்துடன் தேவாலயங்களைக் கொள்ளியதித்து ஜெருசலேமில் யேசுவின் திருப்பாடுகள் ஞாபகமாக எழுப்பப்பட்டன. திருச்சிலுவைத் தேவாலயத்தில் உண்மைச் சிலுவையில் ஒரு பெரிய துண்டும் திரு ஆணியும் திருமூடியின் மூளை மூடும் பெரேயுகிறீக்கு இலத்தின் ஆகிய மும்மொழிகளில் யேசுவின் பட்டம் தீட்டப் பட்டு சிலுவையின்மீது வைக்கப்பட்டிருந்த பலகையும் அவருடைய திரு இரத்தத்தில் தோய்ந்த கல்வாரியின் மண்ணும் திருப்பாடுகளின் நீங்காத விளைவின் சின்னங்களாக இன்றும் உள்ளன. யேசுநாதர் மரித்த சிலுவை மரத்தில் நாளைடவில் சிறு

கவலையும் துயரமும் கொண்டார் ஏராக்கியில்.

அந்காட்களிலே கொண்ஸ் தாந்தி நோப்பிள் புண்ணிய இராயனு ஏராக்கியில் என்பவர் அநேக காட்கள் ஒரு சந்தி பிடித்து செபதபங்களை நடத்தி முடிவில் பெரிசை தேசத்திற்கு படை எடுத்துச் சென்றார். போரிலே அவ் அரசனை ஜெயித்து 627-ம் வருடம் திருச்சிலுவையை எதிரிகளிடத்தினிற்கு மீட்டுக்கொண்டு வந்தார். அச்சிலுவையை மீண்டும் கல்வாரியிலே நோக்கிச் சென்றனர். பவனியின் பின்னால் இராயர் ஏராக்கியில் கொயிலில் ஸ்தாபிக்க விருப்பம் கொண்டார் ஏராக்கியில்.

எனவே, 629-ம் ஆண்டு புரட்டாசி பதினாலாம் நாளில் விசுவாசிகள் பெரும் கூட்டமாகக்கூடி சங்கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டும் செபித்துக் கொண்டும் பக்திப்பவனியாகக் கல்வாரியிலே நோக்கிச் சென்றனர். பவனியின் பின்னாலியில் இராயர் ஏராக்கியுள் தமது இராஜ பிதாம்பர ஆட்டகளைத் தரித்துக் கொண்டு திருச்சிலுவையைத் தோளின்மீது சமந்துகொண்டு பாதயாத்திரையாக நடந்து செல்ல முயன்றும் இடைவழியில் அவரால் முடியாமல் போனது.

அப்போது மேற்றிராணி யாரான் அதிவனை, சக்கரை என்பவர் இராயன்ப்பார்த்து, “இராஜேந்திரனே! கர்த்தர் விந்தை அவமானத்துடன் சுமந்துசென்ற சிலுவையை நீங்கே தீயான உபோவனையுடன் கமங்கதுசெலவது சரியல்ல” என்றார். உடனே இராயர்தனது ஆடம்பர உடைகளைக்களைந்துவிட்டு ஏழைகுரிய வஸ்திரத்துடன் எளிதாய்ச் சுமந்து கொண்டுபோய் கல்வாரியில் கொடுக்கப்பட்டது. இறுதியாக நாலாம் நூற்றுண்டில் தேடுதலுக்குட்பட்டது. இறுதியாக நாலாம் நூற்றுண்டில் தேடுதலுக்குரிய சிலுவைமரம் கண்டிடிக்கப்பட்டது. மேலும் கிறீஸ்தவ உலகிற்கு ஒரு மறுமலர்க்கியை ஏற்படுத்தியது. எனவே திருச்சிலுவை உயர்த்தப்பட்டதினம் ஒரு வரலாற்றுங்கம் சியினை எமக்கு நினைவுறுத்துகின்றது.

இறுதியாகியில் யேசுவின் திருப்பாடுகள் ஞாபகமாக எழுப்பப்பட்டன. திருச்சிலுவைத் தேவாலயத்தில் உண்மைச் சிலுவையில் ஒரு பெரிய துண்டும் திரு ஆணியும் திருமூடியின் மூளை மூடும் பெரேயுகிறீக்கு இலத்தின் ஆகிய மும்மொழிகளில் யேசுவின் பட்டம் தீட்டப் பட்டு சிலுவையின்மீது வைக்கப்பட்டிருந்த பலகையும் அவருடைய திரு இரத்தத்தில் தோய்ந்த கல்வாரியின் மண்ணும் திருப்பாடுகளின் நீங்காத விளைவின் சின்னங்களாக இன்றும் உள்ளன. யேசுநாதர் மரித்த சிலுவை மரத்தில் நாளைடவில் சிறு

வண. ஜே. கிக்கல்ஸ் குவாமி

அவர்கள்

அமரத்துவமடைந்த

முதல் வருட ஞாபகம்

தோற்றம்: 24-3-1906

மதைவு: 8-9-1971

முந்த யாழ். பேற்றிராசனத்திலும், பின்னர் திருகோணமலை மேற்றிராசனத்திலும் கிருஷ்ணம் புரிந்து சென்ற 8-9-71இல் காலஞ்சென்ற வண பிதா ஜே. நிக்கல்ஸ் அவர்களின் முதல் வருட சிறைவதினம் 8-9-72-ல் பூர்த்தியடிக்கை வெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்.

பிரிவால் துயருஹம்: சுகோதாரிகள், மருமக்கள், மற்றும் இனபந்துக்கள்.

235, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கங். காகோ.

V. பேதுருப்பிள்ளை, S.S.J.

அவர்களின்

ஆஸ்மைப்பாற்றிக்காக துக்கப் பாடற்பூசை

11-9-72 திங்கட்கிழமை காலை 6-15 மணிக்கு யாழ்ப்பாணம் ஆசனக் கோவிலில் சங். சகோதர் V. பேதுருப்பிள்ளை, அவர்களின் ஆஸ்மைப்பாற்றிக்காக ஒரு துக்கப் பாடற்பூசை ஒப்புக் கொடுக்கப்படும். அவ்வமயம் உறவினர், சினேக்தர், குருமார், கன்னியார் அப்பலிசூசையில் பங்குபற்று மாறு வேண்டுகிறோம்.

பிரிவால் துயருஹம்: கணவர், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், சகோதரி, சகோதரன். 176/4, பிரதானவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கத்தோலிக்க வாலேலி நிக்கங்கள்

நாள்: 10-9-72.

நேரம்: மாலை 7-00

பொருள்:

“தேய்ந்த நிலை”

(ஓலைச் சித்திரம்)

வழங்குபவர்: மறைத்திரு

அகுல்ஸ்ரீன்

யோசெல் வாஸ், அ. ம. தி.

* * *

நேரம்: மாலை 7-23

“வினாக்கிட” — இதழ் 1.

நடாத்துபவர்:

திரு. செல்வம், அ. ம. தி.

நாகேந்திர ரேசம்பா

அவர்களின்

1-ம் வருட

மரண ஞாபகம்

தோற்றம்: 26-5-1903 மதைவு:

12-9-1971

இவரின் ஆஸ்மை சாங்கிக்காக பாத்தகர் பரி. கொஞ்சேஞ்சி மாதா ஆலயத்தில் இம்மாதம் 12-ங்கே செல்லாய்க்கூடமையும், 16-ங்கே செல்லாய்க்கூடமையும் காலை 6-15 மணிக்கு துக்கப் பாடல்பூசைகள் ஒப்புக் கொடுக்கப்படும். அவ்வமயம் உறவினர், சினேக்தர், குருமார், கன்னியார் அப்பலிசூசையில் பங்குபற்று மாறு வேண்டுகிறோம்.

பிரிவால் துயருஹம்:

கணவர், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், சகோதரி, சகோதரன்.

176/4, பிரதானவ